

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА В. НИКОЛОВА
ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разгледа докладваното от ЯНА В. НИКОЛОВА ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20221110202280 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. В., ЕГН: ***** чрез адв. Н. Б. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 21/09.01.2022 г., издадена от Т. Г. Т. на длъжност мл. инспектор при 06 РУ - СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР по отношение на А. А. В. е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок до 24 часа“.

В жалбата се излагат съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че при издаването и не е спазена предвидената от закона форма, в частност липсвало посочване на фактическите и правни основания за задържането му. Отделно от това, обективно липсвала необходимост от задържане на лицето. По отношение на материалната и незаконосъобразност е посочено, че не са били налице данни, които да сочат, че жалбоподателят е по някакъв начин свързан

с престъпление, свързано с притежание или разпространение на наркотични вещества. Иска от съда да отмени обжалваната заповед. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят А. В., редовно уведомен, не се явява, представлява от адв. Б., която иска от съда да отмени оспорената заповед по съображенията в жалбата. Отново изтъква, че заповедта е немотивирана като изрично посочва, че данни за извършено от задържаното лице престъпление не са описани и не са били налице към момента на издаване на заповедта. Позовава се на липсата на съдебно одобрение на протокола, с който е иззета тревиста маса. Допълва, че жалбоподателят има отлични характеристични данни. Претендира разноски.

Ответникът – Т. Г. Т. на длъжност мл. инспектор при 06 РУ - СДВР, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Христо Х..

Същият оспорва жалбата. Излага доводи, че заповедта е законосъобразна. Твърди, че жалбоподателят в задържан, тъй като е имало данни за извършено от него престъпление по чл. 354а от НК. Уточнява, че по случая в образувано досъдебно производство, което обосновавало задържането му за извършване на процесуално-следствени действия, т. е. същото било правилно и в съответствие с целта на закона. Иска от съда да потвърди обжалваната заповед. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за задържане на лице рег. № 21/09.01.2022 г., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, жалбоподателят А. А. В. бил задържан за срок от 24 часа.

На същата дата преди това полицейските служители при 06 РУ-СДВР Т. Г. Т. и Петьо Димитров Станев били на работа. Докато изпълнявали служебните си задължения, около 17.15 часа на ул. „Карпати” в ж. к. „Красно село” до №10, двамата забелязали трима младежи. Извършили проверка и ги установили като Красимир Радославов Войнов, А. А. В. и Борис Г. Г.. На служителите им направило впечатление, че тримата се притеснили при появата им. Полицейските служители им извършили проверка за забранени

вещества като не открили нищо. Тогава забелязали на земята, зад младежите, черно полиетиленово пликче с растителна маса, което миришело на марихуана.

Младежите отrekli пликчето да е тяхна собственост и били отведени и задържани в 06 РУ-СДВР. Там им били снети обяснения. Била издадена обжалваната заповед за задържане на жалбоподателя А. А. В. № 21/09.01.2022 г., от Т. Г. Т., с отразен час за задържане – 17.15 часа на дата 09.01.2022 г. и на 10.01.2022 г. в 14.15 часа жалбоподателят бил освободен.

Във връзка със случая е образувано досъдебно производство № 37/ 2022 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 2080/2022 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 354а, ал. 5 НК.

С постановление на прокурор при СРП от дата 08.02.2022 г. наказателното производство е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 НПК, тъй като извършителят не е бил разкрит.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства – докладни, протокол а оглед на местопроизшествие от 09.01.2022г., протоколите за разпит на свидетели, , заповед за задържане № 21/09.01.2022г., протокол за обиск, постановление за прекратяване на наказателното производство от 08.02.2022г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Оспорената заповед за задържане представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Разпоредбата на чл. 169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, са посочени от разпоредбата на чл. 169 АПК – да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, съдът намира, че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72 от ЗМВР, а именно от полицейски орган – Т. Г. Т. на длъжност мл. инспектор при 06 РУ - СДВР. Спазени в процедурата за издаването и – издадена е в писмена форма (чл. 74, ал. 1 ЗДвП) и видно от отбелязването в самата заповед на задържания са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР и разпоредбата на чл. 73 НПК. Същата съдържа задължителните реквизити съгласно чл. 74, ал. 2 ЗМВР. В оспорената заповед са посочени името, длъжността и местоработата на издалия заповедта полицейски орган; датата и часа на задържането; данни за задържаното лице, както и правата му по чл. 72, ал. 3 до 6 ЗМВР.

В заповедта обаче не е посочено фактическото основание за задържане на лицето.

Посочено е единствено установяване на съпричастност към извършено престъпление по чл. 354а от НК. Не са посочени никакви фактически обстоятелства по отношение на конкретното деяние – къде, кога е извършено, не са посочени и никакви данни, които да сочат на вероятна съпричастност на жалбоподателя към извършено престъпление по чл. 354а от НК. За обосноваване на правото на органа да упражни предоставеното му правомощие и за осигуряване възможност на адресата на акта да защити правата си, следва в заповедта за задържане да са описани конкретни фактически обстоятелства, от които да може да се изведе подозрение, че лицето, спрямо което се постановява задържането, може да е съпричастно с извършеното престъпление.

ЕСПЧ приема, че чл. 5, § 1, б. „с“ (буква „в“) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи изисква лицето да е задържано по „обосновано подозрение“, че е извършило престъпление. Такова подозрение не може да бъде общо и абстрактно. Позоваването само на приложимите разпоредби, но не на каквито и да било специфични обстоятелства или действия, съдът посочва, че може да е достатъчно основание да доведе до извод, че лишаването от свобода е несъвместимо с принципа на защита от произвол.

Съгласно постановките в ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС е

допустимо издаването на мотивите да не съвпада по време с издаването на индивидуалния административен акт и те да са обективирани в друг документ, стига той да изхожда от същия административен орган. Като и в този случай страните следва да имат възможност да се запознаят своевременно с мотивите към акта, за да узнаят съображенията на административния орган и организират защитата си срещу акта. В материалите по образуваното досъдебно производство се съдържа докладна записка от органа, издал заповедта. Простото и съществуване обаче не изпълнява целите на изискването за мотивиране на административните актове. Няма данни тя да е била съобщена на жалбоподателя и не на последно място – същата е приложена към материалите по образувано досъдебно производство, с които жалбоподателят може да се запознае едва след разрешение на наблюдаващия прокурор.

Още повече, че в конкретния случай не са посочени каквито и да е конкретни обстоятелства, които да сочат на съпричастност на жалбоподателката към извършване на престъпление по чл. 354а от НК. Видно от събраните по делото доказателства, издателят на заповедта е бил наясно като очевидец, че пакетчето с тревиста маса се е намирало зад тримата младежи, като нито един от тях не е заявил, че то е негова собственост. По пакетчето впоследствие не са открити и дактилоскопни следи, видно от експертизата, както е приел и в мотивите на постановлението си прокурорът от СРП. За всеки конкретен случай на задържане в тежест на административния орган е да установи наличието на данните, обосноваващи това задържане. Последното в настоящия случай, не е било сторено.

Отделно от това, съдът споделя виждането, че в конкретната ситуация е нарушен принципът на пропорционалност. Задържането за срок до 24 часа по реда на чл. 72 ЗМВР е ПАМ, която в зависимост от случая би могла да има превантивен или преустановителен характер. Последното от своя страна означава, че задържането представлява ограничаване на правото на свобода и съгласно цитираната по-горе разпоредба на чл. 5, § 1, б. „с“ (буква „в“) от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на

престъпление.

В конкретния случай самоличността на лицето и другите две лица е била установена на място. Не се установява със задържането му да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Не е обоснована опасност от укриването му. Изложеното води до извод, че приложената по отношение на жалбоподателя принудителна административна мярка не оправдава посочените по-горе цели.

Мотивиран от гореизложеното, съдът приема, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което жалбата е основателна и същата следва да бъде отменена.

При този резултат от оспорването, право на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК има жалбоподателят, който претендира и доказва извършването на разноски в размер на 500 лв. – същото е в размер, съобразен с фактическата и правна сложност на делото и не е прекомерно от гледна точка разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Видно от отбелязването в приложения договор за правна защита и съдействие договорената сума е заплатена в брой, като в тази част договорът има характер на разписка.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за задържане на лице рег. № 21/09.01.2022 г., издадена от Т. Г. Т. на длъжност мл. инспектор при 06 РУ - СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР по отношение на А. А. В., ЕГН: ***** е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок до 24 часа“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 1 АПК **ДА ЗАПЛАТИ** на А. А. В., ЕГН: ***** , сумата от 500,00 лева – разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните – на жалбоподателя А. А. В., /чрез адв. Б./ и на ответника – Т. Г. Т. на длъжност мл. инспектор при 06 РУ – СДВР.

Съдия при Софийски районен съд: _____